

รูปแบบการบริหารเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

Administrative Models to Supporting the Tourism Industry within Education Institutions under the Office of the Vocational Education Commission

นฤมล เพ็ญมาศ^{1*}, สุนทรี วรรณไพเราะ¹, รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ¹, และ ศิรินทร์ย์ สุวรรณมณี¹
Naruemon Penmas^{1*}, Suntaree Wannapiro¹, Rungchatchadaporn Vehachart¹, and Sinchai Suwanmanee¹

Received: 6 January 2026

Revised: 9 April 2026

Accepted: 25 April 2026

Abstract

This research aimed to develop and evaluate administrative models supporting the tourism industry in educational institutions of the Vocational Education Commission. The purposive sampling method was employed to select a sample of 406 participants, comprising directors, deputy directors of academic affairs, heads of curriculum and instruction development, heads of dual vocational education in tourism industry-related, and teachers. Data were analyzed using confirmatory factor analysis, and model evaluation. The results revealed that the administrative models supporting the tourism industry within educational institutions of the Vocational Education Commission consisted of 4 main components, 14 sub-components, and 103 indicators. The main components are included: 1) inputs, 2) processes, 3) outputs, and 4) environment. The developed models demonstrated a good fit with the empirical data. Notably, the most significant sub-components under each main component were policy (for Inputs), supervision and evaluation (for Processes), graduate vocational competencies (for Outputs), and political and economic factors (for Environment), respectively.

Keywords: Administrative models; Tourism industry

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารที่สนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา และเพื่อประเมินรูปแบบการบริหารที่สนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน หัวหน้างานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษาด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และครูผู้สอน จำนวน 406 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง

¹คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ อ.เมือง จ.สงขลา 90000

¹Faculty of Education, Thaksin University, Mueang Songkhla District, Songkhla Province, 90000, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: Naruemon17kolk@gmail.com

ดำเนินการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และประเมินรูปแบบ ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการบริหาร เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก 14 องค์ประกอบย่อย 103 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) ด้านปัจจัยนำเข้า 2) ด้านกระบวนการ 3) ด้านผลผลิต 4) ด้านสภาพแวดล้อม รูปแบบการบริหารที่พัฒนาขึ้น เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีองค์ประกอบย่อยที่สำคัญภายใต้ปัจจัยนำเข้า คือ ด้านนโยบาย กระบวนการ คือ ด้านการนิเทศและการวัดประเมินผล ผลผลิต คือ ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ผู้สำเร็จการศึกษา สภาพแวดล้อม คือ ปัจจัยด้านการเมืองและปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ตามลำดับ

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหาร; อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

บทนำ

ธุรกิจ ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีความต้องการทรัพยากรมนุษย์ที่มีสมรรถนะเฉพาะทางการบริหาร การจัดการเรียนการสอนด้านการเป็นผู้ประกอบการในสถานศึกษาจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญในการสร้างทรัพยากรที่มีสมรรถนะความเป็นผู้ประกอบการเฉพาะทาง ความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) เป็นทักษะสำคัญและเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การผลักดันการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมทักษะความเป็นผู้ประกอบการแก่ผู้เรียนจึงมีความสำคัญเพราะทำให้ประเทศมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีส่วนช่วยผลักดันเศรษฐกิจของประเทศให้เกิดการเจริญเติบโต (Bellance & Brandt, 2011; Comrey & Lee, 2013) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานในการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคน ในด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะอาชีพระยะสั้นและระยะยาว การจัดการศึกษาสาขาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวภายใต้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้มีการบูรณาการเชื่อมโยงผลลัพธ์การเรียนรู้กับระดับสมรรถนะในการปฏิบัติงานเพื่อให้สามารถเทียบเคียงคุณวุฒิ การศึกษากับมาตรฐานอาชีพในระดับชาติและระดับภูมิภาคตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพแห่งชาติ (National Qualifications Framework: NQF) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552) จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัย ซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาจึงสนใจพัฒนารูปแบบการบริหารเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อนำผลที่ได้ไปใช้เป็นกรอบวางแผนการบริหารจัดการอาชีวศึกษาที่จัดการศึกษาประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารที่สนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหาร ที่สนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ทบทวนวรรณกรรม

Hoy & Miskel (2001) นำเสนอรูปแบบระบบสังคมของโรงเรียนไว้ว่า โรงเรียนเป็นระบบสังคมที่มีองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

- 1) ปัจจัยนำเข้า (Inputs) ประกอบด้วย แรงผลักดันจากสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรมนุษย์ และเงินทุน การกิจและนโยบายของคณะกรรมการ โรงเรียน วัสดุและวิธีการ และอุปกรณ์
- 2) กระบวนการแปรสภาพ (Transformation process) ประกอบด้วยระบบโครงสร้าง ระบบวัฒนธรรม ระบบการเมือง และระบบปัจเจกบุคคล
- 3) ผลผลิต (Outputs) ประกอบด้วยผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ความพึงพอใจในงาน การขาดเรียน การออกกลางคัน และคุณภาพโดยรวม
- 4) สิ่งแวดล้อม (Environment) คือ สรรพสิ่งที่อยู่นอกองค์กร เนื่องจากโรงเรียนเป็นระบบสังคม ดังนั้นการกำหนดเขตขององค์กรอาจทำได้ไม่ชัดเจน ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่า สิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องนั้นส่งผลกระทบต่อภารกิจของโรงเรียน เป็นแหล่งปัจจัยนำเข้าในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ ประวัติศาสตร์ ค่านิยม ทรัพยากรต่างๆ เทคโนโลยีและความต้องการของสังคม เป็นต้น

ศีลสุภา วรณสุทธิ (2563) ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการไทยร่วมสมัยในประเด็นท้าทายจากการเติบโตของระบบเศรษฐกิจแบ่งปัน ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำคัญ เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการไทยร่วมสมัย ในประเด็นท้าทายจากการเติบโตของระบบเศรษฐกิจแบ่งปัน โดยใช้วิธีวิจัยเชิงผสมผสาน โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ภาวคิที่เกี่ยวกับในระบบเศรษฐกิจแบ่งปันและผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบทานการนำเสนอแนวทางการบริหารจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการไทยให้เกิดความสมดุลลดความขัดแย้ง ถูกต้องตามกฎหมายและนิติธรรมเพื่อความยั่งยืน และการวิจัยเชิงปริมาณข้อมูลนักท่องเที่ยวต่างชาติ 203 คน และนักท่องเที่ยวชาวไทย 478 คน ผลวิจัยพบว่า องค์ประกอบของความขัดแย้งระหว่าง วิสาหกิจเริ่มต้น แพลตฟอร์มร่วมสมัยและรัฐบาลที่เกิดขึ้นในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการของประเทศไทยจากการเติบโตของระบบเศรษฐกิจแบ่งปันนั้นเกิดจากการเข้าถึงแพลตฟอร์มร่วมสมัยที่ง่ายขึ้น ก่อให้เกิดวิสาหกิจเริ่มต้นเร็ว ขณะที่ต้นทุนต่ำ และเข้าถึงลูกค้าจากแพลตฟอร์มร่วมสมัย ธุรกิจเดิมไม่สามารถแข่งขันด้านราคากับวิสาหกิจเริ่มต้นในแพลตฟอร์มร่วมสมัยเหล่านี้ได้เนื่องจากรัฐบาลไม่มีนโยบาย

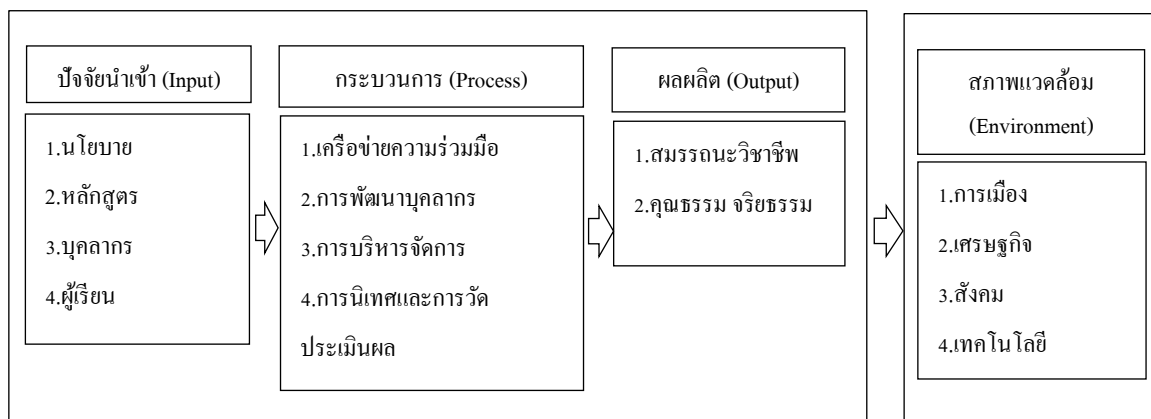
รองรับวิชาชีพเริ่มต้นในแพลตฟอร์มร่วมสมัยจึงไม่มีค่าภาษี ทั้งนี้ไม่ใช่ทุกกลุ่มลูกค้าเนื่องจากอาจจะเกิดความเสียหายของทรัพย์สินที่อาจเกิดขึ้น และความปลอดภัยอันเนื่องมาจากความน่าเชื่อถือของผู้เช่าและผู้ให้เช่า อีกทั้งนี้วิชาชีพเริ่มต้นในแพลตฟอร์มร่วมสมัยสามารถตอบโจทย์สำหรับนักเดินทางกลุ่มย่อยเท่านั้น พฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในการใช้แพลตฟอร์มร่วมสมัยของชาวต่างประเทศและนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุระหว่าง 21-30 ปี โดยกลุ่มรองของนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีอายุระหว่าง 31-40 ปี ขณะที่กลุ่มรองของนักท่องเที่ยวชาวไทยเป็นกลุ่มที่ต่ำกว่า 20 ปี โดยนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลักขณะที่นักท่องเที่ยวชาวไทยมีอาชีพด้านบริการและอื่น ๆ โดยมาจากกลุ่มวัยเรียน โดยมีวัตถุประสงค์การเดินทางเพื่อพักผ่อนมีระยะเวลาเข้าพัก 2-4 วัน นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนิยมใช้บริการธุรกิจในระบบเศรษฐกิจแบ่งปันและเลือกที่พักในระบบเศรษฐกิจแบ่งปันที่สามารถประหยัดงบประมาณในการท่องเที่ยวได้มากกว่า ขณะที่นักท่องเที่ยวชาวไทยสามารถเลือกที่พักได้หลากหลายกว่า

ทรศินา ศรีธรรมรัตน์ (2565) ศึกษาอนาคตภาพการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมาตรฐานสากลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาแนวโน้มการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมาตรฐานสากลของสถานศึกษา 2) เพื่อวิเคราะห์เหตุการณ์ผลกระทบที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมาตรฐานสากลของสถานศึกษาในอนาคต 3) เพื่อวิเคราะห์ห่วงล้อนาคตเชิงยืนยันการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมาตรฐานสากลของสถานศึกษา ระยะที่ 1 ศึกษาความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูล จำนวน 21 คน เกี่ยวกับเหตุการณ์อนาคตภาพการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมาตรฐานสากลของสถานศึกษา โดยใช้เทคนิคการวิจัยอนาคตภาพแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) ระยะที่ 2 ผลกระทบที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมาตรฐานสากลของสถานศึกษาโดยการสร้างวงล้อนาคต โปรแกรมวิเคราะห์สมการโครงสร้าง และระยะที่ 3 การเขียนอนาคตภาพการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมาตรฐานสากลของสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า เหตุการณ์อนาคตภาพการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมาตรฐานสากลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และ ด้านสภาพแวดล้อม 16 ตัวแปรสังเกตได้ และ 182 เหตุการณ์ ครอบคลุมระบบการตรวจสอบคุณภาพของการจัดการอาชีวศึกษาเชิงระบบ โดยเป็นเหตุการณ์ที่เป็นอนาคตที่พึงประสงค์ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันและมีความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด 115 เหตุการณ์ มีค่าความเป็นไปได้ระดับมาก 56 เหตุการณ์ และมีค่าความเป็นไปได้ระดับปานกลาง 1 เหตุการณ์ แต่มีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน 6 เหตุการณ์ สำหรับอนาคตภาพที่ไม่พึงประสงค์ และมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน 4 เหตุการณ์ คำนวณน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.772 ถึง 1.109 ($p < 0.01$) ผลการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของการเกิดเหตุการณ์ การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับมาตรฐานสากลของสถานศึกษา ระหว่าง พ.ศ. 2562-2571 พบว่า $\chi^2 = 285.751$, $df 92$ มีค่าไค-สแควร์

สัมพัทธ์ 3.106 ค่า GFI และ ค่า AGFI เท่ากับ 0.521, 0.292 ตามลำดับ ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือ 0.032 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ 0.324 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 4 มีค่าเป็นบวกและเมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบที่มีแนวโน้มแนวคิดเหตุการณ์ในอนาคตที่จะเกิดในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมาตรฐานสากลของสถานศึกษาพบว่าองค์ประกอบด้านกระบวนการ มีความเป็นไปได้มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านผลลัพธ์ ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านสภาพแวดล้อม ตามลำดับ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนาและประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตามกรอบแนวคิดการวิจัย (ภาพที่ 1) ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่จัดการเรียนการสอนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ภาครัฐ 433 แห่ง และภาคเอกชน จำนวน 444 แห่ง รวม 877 แห่ง เลือจากสถานศึกษาในจังหวัดที่ทำรายได้สูงสุดจากการท่องเที่ยว 10 อันดับในปี พ.ศ. 2566 ได้กลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งหมด 406 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือวิจัย

ใช้แบบสอบถามรูปแบบการบริหารเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 103 ข้อ ผ่านการตรวจสอบ

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาได้ค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.50 และการทดลองใช้โดยมีความเชื่อมั่นมากกว่า 0.70

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กำหนดกรอบแนวคิด

2. สร้างแบบสอบถามในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน เป็นแบบสำรวจรายการ ตอนที่ 2 แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 103 ข้อ

3. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าระหว่าง 0.50–1.00 ผ่านเกณฑ์มาตรฐานยอมรับได้มากกว่า 0.50

4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือโดยใช้ค่า Cronbach's Alpha Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.721 ผ่านเกณฑ์มาตรฐานยอมรับได้ มากกว่า 0.70 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ 0.28-0.92

5. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนำมาวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรใช้สถิติเชิงพรรณนา แสดงค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA)

ผลการวิจัย

การพัฒนาและประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ผลการวิจัย ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการบริหารเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1.1 การทดสอบโมเดล ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืน ความเที่ยงตรงเชิงเหมือน และ ความเที่ยงตรงเชิงจำแนกของตัวแปร พบว่า ทุกองค์ประกอบมีค่าน้ำหนัก (Factor Loading) ระหว่าง 0.69-1.00 ผ่านเกณฑ์กำหนดทุกตัวบ่งชี้ ($FL > 0.50$) และมีค่าแตกต่างจาก 0 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 และเมื่อพิจารณาค่าความแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ (AVE) เท่ากับ

0.569-0.816 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ควรมีค่าตั้งแต่ 0.50 และค่าความเชื่อมั่น (CR) เท่ากับ 0.838-0.931 เป็นไปตามเกณฑ์มีค่ามากกว่า 0.60 แสดงในตารางที่ 1

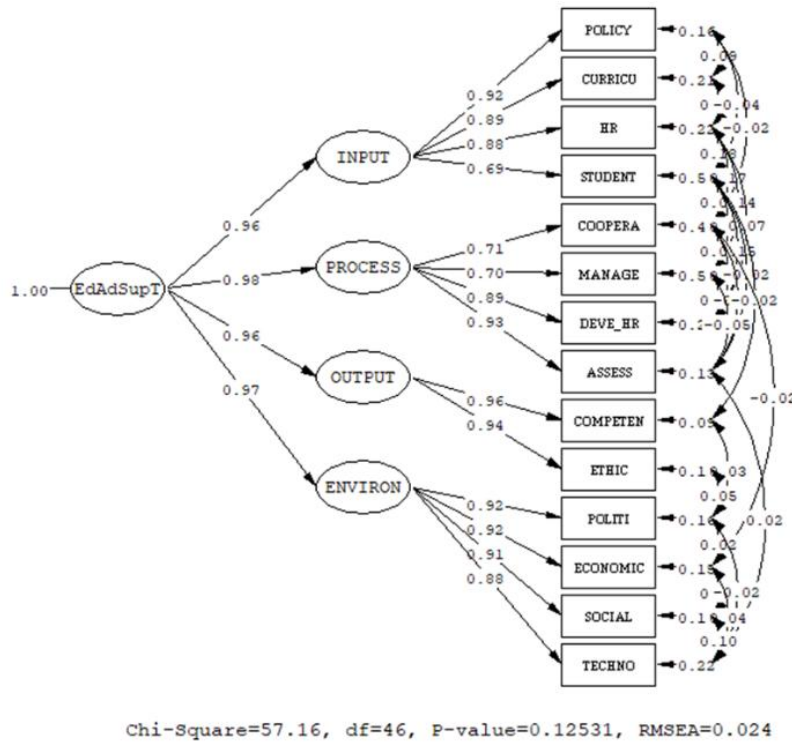
ตารางที่ 1 ตารางแสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

องค์ประกอบ	ตัวแปรสังเกตได้	Factor Loading	<i>t</i>	<i>R</i> ²	AVE	CR
ปัจจัยนำเข้า	นโยบาย	0.97	20.20***	0.94	0.69	0.97
	หลักสูตร	0.97	19.79***	0.94	0.74	0.95
	บุคลากร	0.93	17.43***	0.86	0.58	0.91
	ผู้เรียน	0.69	14.34***	0.48	0.66	0.89
กระบวนการ	เครือข่ายความร่วมมือ	0.94	17.17***	0.88	0.591	0.896
	การพัฒนามูลฐาน	0.99	19.43***	0.99	0.707	0.906
	การบริหารจัดการ	0.96	18.30***	0.93	0.681	0.865
	การนิเทศและวัดประเมินผล	0.69	13.71	0.48		
ผลผลิต	สมรรถนะวิชาชีพผู้สำเร็จการศึกษา	0.99	17.45***	0.98	0.710	0.907
	คุณธรรมจริยธรรมผู้สำเร็จการศึกษา	0.98	18.69***	0.97	0.629	0.870
สภาพแวดล้อม	การเมือง	0.86	14.45***	0.73	0.74	0.96
	เศรษฐกิจ	0.98	17.51***	0.97	0.69	0.92
	สังคม	1.00	22.77***	1.00	0.66	0.91
	เทคโนโลยี	0.95	20.67***	0.90	0.77	0.95

*** $p < 0.001$

1.2 การตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลรูปแบบการบริหารเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา พบว่า ด้านที่ 4 สภาพแวดล้อม มีค่า χ^2 154.34, df 152 ค่าความน่าจะเป็น 0.43179 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.97 และ 0.94 ตามลำดับ ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) 0.017 และค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน โดยประมาณ (RMSEA) 0.006 โดยมีตัวบ่งชี้ภายใต้ด้านการเมือง คือ กฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวกับภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวมีผลต่อการปรับปรุงหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา (L=0.94) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ คือภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยที่รัฐบาลอาจลดงบประมาณในการจัดการการศึกษาส่งผลให้งบประมาณมีจำกัดในการดำเนินการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยว (L=0.87) ด้านสังคม คือการเปลี่ยนแปลงค่านิยม เช่น ทัศนคติพฤติกรรมนักท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม

ท่องเที่ยว (L=0.87) และด้านเทคโนโลยี สถานศึกษามีการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวให้มีความรู้ ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการพัฒนาสินค้าและบริการ การท่องเที่ยวใหม่ๆ ที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว (L=0.88) เท่ากัน ตามลำดับ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แสดงความสอดคล้องของกลมกลืนของรูปแบบการบริหารเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ความสอดคล้องของกลมกลืนของรูปแบบการบริหารเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา มี 4 องค์ประกอบ 14 ตัวแปรสังเกตได้ พบว่าค่า χ^2 57.16, df 46 มีค่าไค-สแควร์สัมพันธ์เท่ากับ 1.24 ค่า GFI และ ค่า AGFI เท่ากับ 0.98 และ 0.95 ตามลำดับ ค่า SRMR เท่ากับ 0.011 และค่า RMSEA เท่ากับ 0.024 แสดงว่า รูปแบบการบริหารเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษาที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีองค์ประกอบย่อย ที่สำคัญภายใต้ปัจจัยนำเข้า คือ ด้านนโยบาย (L=0.92) กระบวนการคือ ด้านการนิเทศและวัดประเมินผล (L=0.93) ผลผลิต คือ ด้านสมรรถนะวิชาชีพสำเร็จการศึกษา (L = 0.96) และสภาพแวดล้อม คือ ด้านการเมืองและด้านเศรษฐกิจ (L=0.92) เท่ากัน ตามลำดับ

2. การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก 14 องค์ประกอบย่อย 103 คำบ่งชี้ พบว่า

1.1 ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ประกอบด้วย ด้านนโยบาย หลักสูตร บุคลากรและผู้เรียนมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ของรูปแบบเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1.2 ด้านกระบวนการ (Process) ประกอบด้วยด้านเครือข่ายความร่วมมือ การพัฒนาบุคลากร การบริหารจัดการ และการนิเทศและวัดประเมินผล มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ของรูปแบบเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1.3 ด้านการผลิต (Output) ประกอบด้วยด้านสมรรถนะวิชาชีพผู้สำเร็จการศึกษา และด้านคุณธรรมจริยธรรมของผู้สำเร็จการศึกษา มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ของรูปแบบเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1.4 ด้านสภาพแวดล้อม (Environment) ประกอบด้วยด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ของรูปแบบเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่ได้จากรูปแบบการบริหารเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการบริหารเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า ด้านที่ 1 ปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านที่ 2 กระบวนการ (Process) ด้านที่ 3 ผลผลิต (Output) และ ด้านที่ 4 สภาพแวดล้อม (Environment) มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษาโดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม พบประเด็นที่อภิปรายดังนี้

1. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ประกอบด้วยตัว 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่

1.1. ด้านนโยบาย นโยบายของรัฐบาลด้านการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านการท่องเที่ยวและการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และการส่งเสริมความร่วมมือกับสถานประกอบการ จะทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถประกอบอาชีพในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับราตรีสวัสดิ์ ธนาคันต์ และคณะ (2564) ที่กล่าวว่าอาชีวศึกษาไทยต้องมีการเปลี่ยนแปลง การปรับตัวของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการกำหนดนโยบายและกลยุทธ์ที่ชัดเจน ให้การส่งเสริม

สนับสนุนการเรียนสายอาชีพ มีการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะยาวที่ชัดเจน ติดตามและควบคุม นโยบายอาชีวศึกษาอย่างจริงจังและเพื่อรองรับนโยบายเมืองต้นแบบสามเหลี่ยม “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยมีรูปแบบที่ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติได้แก่ ความร่วมมือแบบเอื้อเพื่อ ความร่วมมือด้านทรัพยากรและความร่วมมือในกระบวนการสอน

1.2 ด้านหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรเป็นกลไกสำคัญในการตอบสนองความต้องการแรงงาน การพัฒนาหลักสูตรที่มีคุณภาพจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะและสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ ส่งผลให้ผู้สำเร็จการศึกษามีศักยภาพในการประกอบอาชีพและแข่งขันตลาดแรงงาน การพัฒนาหลักสูตรต้องดำเนินการอย่างรอบคอบและต่อเนื่อง ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับ Kumar & Rewari (2565) ที่ได้ให้ทัศนะไว้ว่าคุณภาพผู้เรียนและทักษะความสามารถทางอาชีพขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูและครูฝึกที่ต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งหลักสูตรเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาซึ่งเน้นย้ำถึงการปรับเปลี่ยนหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการในศตวรรษที่ 21

1.3 ด้านบุคลากร ผู้บริหารควรมีวิสัยทัศน์ในการนำสถานศึกษาไปสู่ศูนย์กลางการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษา ให้ความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ที่จำเป็นสามารถตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่นเดียวกับทรศินา ศรีธรรมรัตน์ (2565) ที่พบว่าครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนา โดยการอบรม สัมมนา อบรมเชิงปฏิบัติการ หรือฝึกประสบการณ์การบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โดยสถานศึกษามีการกำหนดเป้าหมายในการบริหารอย่างชัดเจน ครูและบุคลากรทางการศึกษามีคุณวุฒิทางการศึกษาและประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ตรงตามคุณสมบัติที่กำหนด มีการกำหนดภาระงานและอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจน ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ มีวิทยฐานะ มีสมรรถนะที่หลากหลายและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

1.4 ด้านผู้เรียน ผู้เรียนสามารถพัฒนาพัฒนาตนเองให้เป็นกำลังคนด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สถานศึกษาให้ความสำคัญในการคัดเลือกผู้เรียนที่มีความสนใจ มีความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สอดคล้องกับสมพร ปานคำ (2563) ที่กล่าวถึงการผลิตผู้เรียนสายวิชาชีพให้มีความรู้ทั้งทฤษฎีและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในแต่ละสาขาวิชาชีพ มีคุณภาพวิชาชีพไปประกอบอาชีพอิสระและสร้างงาน ได้อย่างมีอิสระตามความต้องการของตลาดแรงงาน สภาพเศรษฐกิจและสังคม

2. ด้านกระบวนการ (Process) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่

2.1 ด้านเครือข่ายความร่วมมือ การศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีที่เป็นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่สำคัญระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ ร่วมกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างมีระบบ บูรณาการความร่วมมือให้ตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวดังที่สมพร ปานคำ (2565) กล่าวว่าจัดการการศึกษาอาชีวศึกษาให้มี

คุณภาพ สถานศึกษาต้องเน้นความร่วมมือสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและสถานประกอบการเพื่อให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ กำหนดเป้าหมายและพัฒนาคนที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะการเรียนการสอนกับสถานประกอบการที่มีความพร้อมในทรัพยากรที่มากกว่า ร่วมพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนอาชีวศึกษาให้มีความรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติให้สามารถนำไปปฏิบัติงานและประกอบอาชีพได้จริง

2.2 การบริหารจัดการ กลยุทธ์การบริหารจัดการควรครอบคลุมทั้งในด้านการผลิตและพัฒนากำลังคน การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา การสร้างเครือข่ายความร่วมมือภาคอุตสาหกรรม การพัฒนานวัตกรรม มีการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับจรรยาบรรณและนุชนา รัตนศิริปราภา (2563) กล่าวว่าอาชีวศึกษาไทยจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นกลุ่มผู้ผลิต ซึ่งหมายถึงผู้กำหนดนโยบายด้านอาชีวศึกษาที่จะต้องกำหนดนโยบายกำหนดกลยุทธ์ที่แน่นอนและชัดเจนในการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนสายอาชีพ มีการกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศในระยะยาว

2.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน การฝึกอบรม ครูมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนตรงตามสาขา สอดคล้องกับณรงค์ชัย เจริญรุ่งทรัพย์ (2564) ว่าด้วยหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วยความไว้วางใจ การติดต่อสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การตัดสินใจร่วมกันและการกระจายอำนาจ ซึ่งมีการขับเคลื่อนการพัฒนาสู่อาชีวศึกษาฐานความรู้ โดยกำหนดแนวทางจุดเน้นและกลไกการขับเคลื่อนเพื่อมุ่งสู่คุณภาพทุกมิติทั้งการพัฒนาสมรรถนะครู คณาจารย์และผู้เรียนอาชีวศึกษาให้มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

2.4 ด้านการนิเทศและวัดประเมินผล เป็นกระบวนการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การนิเทศที่มีประสิทธิภาพจะส่งเสริมให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างตรงจุดและทันต่อการเปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รวมทั้งมีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาสอดคล้องกับทรรสินา ศรีธรรมรัตน์ (2565) ที่พบว่าสถานศึกษามีการจัดการศึกษาเป็นไปตามกระบวนการระบบการประกันคุณภาพ จัดองค์กรให้มีความพร้อมในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา กำหนดวิธีการควบคุมการประกันคุณภาพภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด มีการบริหารด้วยระบบคุณภาพอย่างชัดเจน มีการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ มาตรฐานฝีมือแรงงานในแต่ละสาขา รวมถึงการประเมินภาพการบริหารจัดการเพื่อนำมาปรับปรุงแผนงาน

3. ด้านการผลิต (Output) ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่

3.1 ด้านสมรรถนะวิชาชีพผู้สำเร็จการศึกษา ความพึงพอใจของสถานประกอบการเป็นตัวสะท้อนว่าผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและสมรรถนะสูงสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำตัวชี้วัดว่าสถานศึกษาสามารถผลิตและพัฒนากำลังคนตามความต้องการของตลาดแรงงานสอดคล้องกับทรรศิษา ศรีธรรมรัตน์(2565) พบว่าผู้สำเร็จการศึกษามีโอกาสศึกษาต่อเพื่อพัฒนาตนเองมากขึ้น ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงาน มีความรู้ ทักษะมีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ มีทักษะทางวิชาชีพที่เหมาะสมกับเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยีเทคโนโลยี และมีความสามารถด้านภาษาที่ 2 ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ

3.2 ด้านคุณธรรมและจริยธรรมของผู้สำเร็จการศึกษา การมีคุณธรรมจริยธรรมสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวรู้สึกปลอดภัยเมื่อใช้บริการ เป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ นักท่องเที่ยวมีความประทับใจในวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนไทยเมื่อสัมผัสกับสถานประกอบการที่มีคุณธรรมจริยธรรม เป็นพื้นฐานสอดคล้องกับวรางคณา เหนือคูเมืองและคณะ (2566) ที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงพุทธเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านคุณธรรมจริยธรรมวิทยาลัยการอาชีพหนองหาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

4. ด้านสภาพแวดล้อม (Environment) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่

4.1 ด้านการเมือง สถานศึกษาจำเป็นต้องมีนโยบายด้านการท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอเพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลง เตรียมความพร้อมในการปรับตัว มีการปรับหลักสูตรการเรียนการสอนตามความต้องการ กฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สอดคล้องกับ ตราคุณุฒย นรินดิผดุงการและนถุมล อนุสนธิ์พัฒน์ (2563) กล่าวว่าแนวโน้มค่านิยมในการเรียนอาชีวศึกษาภายในศตวรรษหน้าจะสูงขึ้นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกันสร้างและผลักดันให้เกิดค่านิยมการเรียนสายอาชีพ มีการนำเสนอภาพลักษณ์ที่ดีของการอาชีวศึกษา การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองส่งผลกระทบต่อท่องเที่ยวไทย ซึ่งจากวิกฤติการณ์การเมืองก่อให้เกิดผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม สังคมและการเมืองเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สุขภาพ และ ความปลอดภัย

4.2 ด้านเศรษฐกิจ ภาวะเศรษฐกิจที่ถดถอย รัฐบาลอาจคงงบประมาณในการจัดการการศึกษา ส่งผลให้การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวลดลง ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่สูงขึ้นทำให้ต้นทุนการเดินทางเพิ่มขึ้นส่งผลกระทบต่อนักท่องเที่ยว หากภาพรวมทางเศรษฐกิจในประเทศดีส่งผลให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเติบโต เป็นไปในทิศทางเดียวกับ ภัคชดา พูนสุวรรณ และ อรพิณ ต้นดิวิรุพันธ์ (2566) กล่าวถึงความสมดุลระหว่างวัตถุประสงค์ด้านเศรษฐศาสตร์และการศึกษา มีแนวโน้มในการใช้อุปสงค์ความต้องการแรงงานของสถานประกอบการร่วมกันกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศเป็น

เครื่องมือในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและเปิดโอกาสให้ประกอบการเป็นผู้นำมีส่วนร่วมคิด ร่วมดำเนินการ และร่วมลงทุนในการจัดการศึกษา การผลิตผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณภาพตอบสนองโจทย์การพัฒนาประเทศ

4.3 ด้านสังคม ทศนคตินักท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หากนักท่องเที่ยวมีความต้องการทางด้านการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนไป สถานศึกษาต้องมีความพร้อมในการปรับตัว ในการการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ภาครัฐจะต้องมีบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น ออกมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยว การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว สอดคล้องกับกัณฑ์พล แก้วสง่าและคณะ (2563) กล่าวว่า การอาชีวศึกษาไทยภายใน 10 ปีข้างหน้าจะต้องเผชิญกับแนวโน้มสำคัญมากมายไม่ว่าจะเป็นกระแสโลกาภิวัตน์ การแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศและเขตการค้าเสรี

4.4 ด้านเทคโนโลยี เทคโนโลยีช่วยให้การศึกษาสามารถเข้าถึงผู้เรียนได้มากขึ้นและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยสถานศึกษาต้องปรับตัวในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยี เทคโนโลยียังมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เช่น การใช้เทคโนโลยีในการวางแผนการเดินทาง จองที่พัก ร้านอาหาร สอดคล้องกับทรรศินา ศรีธรรมรัตน์ (2565) การนำนวัตกรรมเทคโนโลยี ระบบกระบวนการใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ การพัฒนาคุณภาพเครือข่ายเพื่อการศึกษา สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ทักษะด้านการอาชีวศึกษา

สรุปผลการวิจัยรูปแบบการบริหารเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่พัฒนาขึ้นพบว่าปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และสภาพแวดล้อม มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้การบริหารเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

References

- กัณฑ์พล แก้วสง่า, บุญบา สุธีธร, และอภิษฐา อยู่ในธรรม. (2563). การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ผ่านเว็บไซต์เครือข่ายสังคม. *วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย*, (15)2, 14-28.
- จุรีพร รักสบาย และนุชนรา รัตนศิริระประภา. (2563). การบริหารจัดการสถานศึกษาในเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก. *Journal of Innovation and Management*, 7(1), 110-122.
- ณรงค์ชัย เจริญรุจิทรัพย์. (2564). การขับเคลื่อนการวิจัยและพัฒนาสู่อาชีวศึกษาฐานความรู้ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี. *วารสารวิชาการวิศวกรรมศาสตร์และนวัตกรรม*, 1(1), 1-10.

- ตราคุณย์ นรนิติผดุงการ และนฤมล อนุสนธิ์พัฒน์. (2563). การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยทักษิณ*, 7(4), 174-189.
- พรรศินา ศรีธรรมรัตน์. (2565). *อนาคตภาพการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมาตรฐานสากลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุฎฎบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ภักชดา พูนสุวรรณ และอรพิน ต้นดิวิรุพห์. (2566). เศรษฐกิจการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน: การพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์. *วารสารสหวิทยาการนวัตกรรมปริทรรศน์*, 6(3), 118-127.
- ราตรีสวัสดิ์ ชนายนันต์, เรชา ชูสุวรรณ, และชวลิต เกิดทิพย์. (2564). รูปแบบความร่วมมือในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน. *วารสารการศึกษาและพัฒนา*, 20(1), 45-60.
- วรางคณา เหนือคูเมือง, สุรกานต์ จังหาร, และสมาน เอกพิมพ์. (2566). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาครูช่างอุตสาหกรรม. *วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 13(1), 1-16.
- ศีลสุภา วรรณสุทธิ. (2563). *แนวทางการบริหารจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ไทยร่วมสมัยในประเด็นท้าทายจากการเติบโตของระบบเศรษฐกิจแบ่งปัน*. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- สมพร ปานดำ. (2565). การพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม และการติดตามและประเมินผลในศตวรรษที่ 21. *วารสารวิจัยและนวัตกรรมการอาชีวศึกษา*, 4(1), 47-57.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). *การศึกษาแนวทางการผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีตามความต้องการของประเทศ: กรณีศึกษาประเภทอุตสาหกรรม*. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- Bellanca, J. & Brandt, R. (2011). *21st Century Skills: Rethinking How Students Learn*. Blooming.
- Comrey, A. L & Lee, H.B. (2013). *A First Course in Factor Analysis*. Psychology Press.
- Hoy, W. K. & Miskel, C.G. (2001). *Educational Administration: Theory-Research- Practice* (6th ed.). McGraw-Hill.
- Kumar, V., & Rewari, M. (2022). A responsible approach to higher education curriculum design. *International Journal of Educational Reform*, 31(4), 422-441.